

POSTANOWIENIE

20 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Karol Weitz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym 20 lutego 2025 r. w Warszawie
zażalenia M.N.

na wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

z 29 września 2023 r., V ACa 1748/23,

w sprawie z powództwa S. N.

przeciwko M. N.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

1. odrzuca zażalenie;

**2. oddala wniosek kuratora pozwanej o wynagrodzenie za
pełnienie funkcji kuratora.**

UZASADNIENIE

Powód S. N. wniósł przeciwko małoletniej M. N. reprezentowanej przez matkę A. B. powództwo o pozbawienie wykonalności bliżej określonych w pozwie tytułów wykonawczych. Wyrokiem zaocznym z 19 stycznia 2021 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku pozbawił wykonalności w części jeden z powołanych tytułów wykonawczych (pkt I), oddalił powództwo w pozostałym (pkt II) i orzekł o kosztach procesu (pkt III). Apelację od tego wyroku złożył powód. Wyrokiem z 29 września 2023 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku uchylił zaskarżony wyrok w punktach II i III, zniósł postępowanie w sprawie w zakresie czynności podjętych przez Sąd Okręgowy i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Gdańsku do

ponownego rozpoznania, pozostawiając mu rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego. Przyczyną wydania przez Sąd drugiej instancji wyroku kasatoryjnego było stwierdzenie, przez ten sąd, że postępowanie w pierwszej instancji było dotknięte nieważnością z powodu nieprawidłowej reprezentacji małoletniej pozwanej. W ocenie Sądu pozwaną powinien był reprezentować kurator, a nie matka, która zgodnie z art. 98 § 2 i 3 k.r.i.o. była wyłączona od reprezentacji córki. Według Sądu sytuacja ta skutkowałą nieważnością postępowania przed sądem pierwszej instancji z powodu pozbawienia małoletniej pozwanej możliwości obrony jej praw (art. 379 pkt 2 k.p.c.).

Zażalenie na wyrok z 29 września 2023 r. złożył w imieniu pozwanej działający na jej rzecz kurator procesowy. Zaskarżył przedmiotowy wyrok co do zakresu uchylenia wyroku z 19 stycznia 2021 r., tj. w zakresie, w którym wyrok nie został uchylony w jego punkcie I. Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez uchylenie wyroku zaocznego z 19 stycznia 2021 r. w całości, zniesienie postępowania przed Sądem Okręgowym w Gdańsku w całości i przekazanie sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania. Żalący wniósł również o przyznanie mu wynagrodzenia za pełnienie przez niego kurateli, zaznaczając, że jest podatnikiem podatku od towarów i usług.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jako niedopuszczalne podlegało odrzuceniu. Zgodnie z art. 394¹ §1¹k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługuje także w razie uchylenia przez sąd drugiej instancji wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Użyte w tym przepisie określenie „w razie” nie zmienia generalnego założenia co do dopuszczalności środków zaskarżenia, że przedmiotem zaskarżenia w każdym wypadku może być tylko istniejące rozstrzygnięcie i że w drodze zaskarżenia orzeczenia można zwalczać tylko rozstrzygnięcie określonej treści, a nie zachodzący, zdaniem skarżącego, brak określonego rozstrzygnięcia w zaskarżonym orzeczeniu. Właściwym środkiem zwalczania braku rozstrzygnięcia w orzeczeniu co do pewnej kwestii lub w pewnym zakresie jest wniosek o uzupełnienie wyroku (art. 351 k.p.c.), a nie środek zaskarżenia, który, w razie kwestionowania w nim wyłącznie braku rozstrzygnięcia

pewnej kwestii lub w określonym zakresie w zaskarżonym orzeczeniu, wobec braku substratu zaskarżenia jest niedopuszczalny i jako taki podlega odrzuceniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 8 lipca 1982 r., I PRN 22/81 nie publ.).

Z tych względów, na podstawie art. 398⁶ § 2 w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Wniosek o przyznanie wynagrodzenia dla kuratora pozwanej Sąd Najwyższy oddalił, gdyż wniesienia środka zaskarżenia od nieistniejącego orzeczenia nie można uznać za należyte wykonywanie funkcji kuratora.

[a.ł]